

גמא פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קסד.

עין משפט גר מצוה

בא ב מיי פלוג מלך
מלך ולו הלכס ט סמנ
עין דז טושיע מיט סר מה
עפע: כ
בז ד ג מיי שם סל אי
טושיע שם ספק אי
כה ו ז מיי שם הלכס י
טושיע שם ספק כז:
כב ח ט ספק יב כבתי:

מוסף תוספות

א. דלא דיעבד מחק של שטר
מתי היה ואם זה שוהה יום
אחד אויל ארשון שיה כמה
ימים, וילמא דגרסי י"ד ידקיס
ליה להלמורא זכר למיכר
אחר יומא או הפרש בין זמן
רב לזמן מעט. רע"ב.

רבינו גרשום (המשך)

אחת לנמק ב פטמים ואתר
שחתמו העדים במקום שנמחק
ב פטמים חור ומחוק כתיבת
השטר חרור וכתב מאי דביעי:
וזהו ליה אידי ואידי. ונמחק
השטר ומקום העדים נמחק
ב פטמים ומיזיקי הכי וליכא
היכרא ואמאי שטר רב
אבוי משיה כשר דקסבר רב
אין העדים חותמין על השטר
אלא אם כן נמחק בפטמים
שראויה קודם שיכתוב על
גבי השטר וראויה היאן נמחק
דאי חרור וכתב מאי דביעי וזהו
שנעדים חותמין ון שראויה
התלה נמחק מכירין בין נמחק
פטם אחת לנמחק ב פטמים:
מתיכ. הוא. כתיבת השטר:
על הנייר. שאנו מחוק: ורבי
על המחוק כשר. ואמאי: ורבי
דאמר שטר הוא ועדיו על
המחק כשר ליתוס דלמא
מחיק ליתר שכתוב בו השטר
חרור וכתב מאי דביעי וזהו
אידי ואידי נמחק פטם אחת.
ומשי משום הכי שטר כדמי
עדים הכי אנתא סהדי רב:
אי לתתא: כן חתימת העדים
גייז ליה ומחוק ליה לגוף של
שטר או לעילן כן העדים מחוק:
ליה וליכא היכרא למחוק.
ומשי דכתבו בין סהדי לסהדי
דאי גייז ליה גייז סהדי
ואי ליכא עדים פסול. אי
מחיק ליה הא נמחק פטם
וימנו ואינו דומה נמחק פטם
אחת לנמחק ב פטמים. אי
על המחוק ועדיו על הנייר
פסול משום דאיכא למימר
דהדר מחיק ליה ומיזיקי ליה.
ואתמרת אינו דומה נמחק רב
והיא נמחק ב פטמים ויכר
ואמאי פסול: דמי מילי היכא
דכתיב סהדי אמחוק ושטר
אמחק איכא היכרא בין מחיק
מקום העדים שהוא שטר
וכן מחיק מקום אחת
שהוא ב פטמים. ואמאי אמאי
פסול וליתו מגילתא אחתייה
למחוק חרור וימנא ליתמיא אי
דמיא ט' למחיקתא הא מגילתא
דחיי שטר. ומשינא לא דמי
מחוק דהא מגילתא למחוק
דאי דכתיב ספי. ואמאי אפשר
פסול ליקביליה לחתימת ידו
דסהדי דחתימת הכתיב שטר
דמחיק ובראו עדים וימנו ולפני
בית דין וידיעם גאו שוה הוא
כתיבת העדים החתומין ובתר
דקבלו לסהדותיהו למחוק
מקום החתימותיהו ולימנא אי
דמי מחיק העדים שנמחק
פטם אחת למחיקת מקום
השטר. וכי אמאי פסול. כן שני
ימים דמחיק מחיקתו וליכא
למיכס עלה דמלוא. וליכא
לשטר ג' ימים או טפי לאחור
מחיקת העדים וימנא דהשתא
אידי ואידי נמחק ימים הוא

סהדי חתימי על המחוק וסטרט איירא כמפרש בסמוך ואין
לחוש שמכר לו שטר פסול (ע"כ) וא"ת שמה מחק אנתא סהדי
וכל השטר שנמלעה זר מן העדים ומכז מייז דביעי וי"ל ללא
מכשריני הוא ועדיו על המחוק אלא כשאין ריוח בין עד לעד כדי
לכתוב אנתא סהדי וריב"ם פירש
לדין לחוש שמה ימחוק אנתא סהדי
כיון דמיעקלא הוה כמז על המחק
ואם ימחקנו ה"ל נמחק ז' פטמים
והשטר שכתוב על הנייר שמחקו ה"ל
נמחק פטם אחת והיה יכר הזיוף
על המחק אז יכר איוה נמחק פטם
אחת ואיוה נמחק שמי פטמים אבל
הנייר מחוק גרידא שאין כתוב עליו
כלום אומא אינו ניכר וכן מוכח בסמוך
דפריך ויחוש דלמא שדי ליה דיומא
אמקום עדים ומחיק ליה והדר מחיק
ליה והוה ליה אידי ואידי נמחק שמי
פטמים כשימחקו אחרי כן השטר
ומאי פריך הלכא שבעה שירלו לחמוס
ירלו ו) מחוק פטם אחת ומקום
שהמלווה ממחיתו מחוק שמי פטמים
אלא ודאי אינו ניכר עד שיהא כתוב
ויהא יבש מיעו הא לזו רחיה היל
דמני למימר דלעדים אינו ניכר ללא
דייקי אבל שטר הבא לפני ז"ד ניכר
ז"ד דייקי ולכן אי מחיק אנתא סהדי
סהדי יראוהו ז"ד שנמחק שמי פטמים
ומתימת העדים לא נמחק כי אם
פטם אחת כתיבה מיהו קשה לנכח
לדברי ריב"ם מיהו היכא לעדים
אנתא סהדי על המחוק וכמו העדים
אלא היכא דנכתב אנתא סהדי על
הנייר ימחקנו וגם ו) השטר שהוא
על הנייר ויהא שטר הבא הוא ועדיו
על המחוק ולאמאי כשר וכ"מ הוא על
הנייר ועדיו על המחוק לא היו כשר
אלא כשמחק בין עד לעד אנתא סהדי אבל אי
כתבו אנתא סהדי על הנייר לא אדרבה זה ראי להכשיר יותר
דודאי לא עשה שום זיוף אבל כשממחק השטר ונמחק הריחו בין
אנתא סהדי על הנייר בין כתוב על המחוק וי"ל ללא חיישינן שמה מחק אנתא סהדי ו) שאם כן יש ריוח בינתיים בין סהדי
לסהדי ומסתמא אין כותבין ו) וזהו הדיבור כנגד חתימה בפחות משני שיטין וכמו ששני שיטין בין העדים לכתב פוסולין את
השטר כן שני שיטין בין עד לעד פסול דלמא יכתוב ו) וז' שיטות לפני העד וכן משמע לקמן ו) ששני עדים בשני שטרות מנטרפין
להוליא ממון ואין לומר שיחתום ו) בשבילו דלמא יכתוב ו) וז' שיטות לפני העד וכן משמע לקמן ו) ששני עדים בשני שטרות מנטרפין
סהדי היכא שהעדים חתומים זה אלל זה כשר שטות זה גרלש השיטה וזה צנוק השיטה ואנתא סהדי יכר בינתיים זהו אין
רגילות ו) דלנתנו סהדי על הנייר ועדים על המחוק דלמא ישעו שטות זה לכתוב אנתא סהדי על הנייר והם חתומים על המחוק
יחתמו על הנייר ודו וא"ת ולמה לא תקנו ו) שטרט על הנייר ועדיו על המחוק כשר בלא אנתא סהדי וכשעדי והשטר על המחוק
לא יהא כשר אם לא כתבו זו אנתא סהדי כתיב המחוק וסטרט כתיב המחוק דהשתא ליכא למיחש שמתחילה היה השטר על
הנייר ומחוקו ויפיו שיתר היה להם לעשות תקנה כשהשטר עשוי ו) על המחוק דליכא למיחש ביה שנעשה זיוף ומכאמו שעדיין לא
נעשה זה זיוף וי"ל הוא ועדיו על המחוק שפיה טפי יש לסופר כמה טופסי שטרות שלא כוון צדן המעשה ומחוקם אבל הוא על
הנייר ועדיו על המחוק לא שכיח כולי האי ולכן תקנו אנתא סהדי והשתא מיתרלש שפיר מה שהקשה ר"י על פי ריב"ם שיתר יש
לנו להכשיר אנתא סהדי כשכתוב על הנייר שלא נעשה זו שום זיוף יותר משכתוב על המחוק דליכא למיחש שנעשה זו זיוף שעתה
יש ליתן טעם ו) זה שפיר דלנתנו סהדי על הנייר לא שכיח אלא אדרבה יחתמו על הנייר והיה הכל על הנייר ו) וקשה לפי
ו) רש"ם שפירש בשטר הבא הוא ועדיו על המחוק שאם יש ריוח מחוק בין עד לעד פסול דליכא למיחש שהיה כתוב זו אנתא סהדי והשטר
היה כתוב על הנייר ומחוקו א"כ הא דקאמר דכתיב אנתא ו) בין עד לעד היינו כשיש נייר בין עד לעד שאם כבר מחוק בין עד לעד
למה יכתבו אנתא סהדי וימחקו העדים זה מזה שיעור אנתא סהדי ודי בכך שאם ימחקו והיה הכל על המחוק יהא פסול כדפרישית כיון שיש
ריוח בין עד לעד זה אינו נראה לומר שאינו מנרץ אנתא סהדי אלא כשיש נייר בין עד לעד דהוה ליה לגמ' לפרש ועוד א"כ ו) בשופטני
עסקינן שהניחו הנייר וכתבו על המחוק ומיהו איכא למימר שאין להקשות כשיש מחק בין עד לעד למה יכתבו אנתא סהדי ימחו חלק ודו
ו) זה אינו שאם לא נזכרנו לכתוב לא ימחו בין זה לזה ולא יחשו כי יאמרו למה איתנו וארחק חתימתי מחזירי כיון שאינו כתוב בינתיים:
וְיִצְרְחוּ שדי דירוא אמקום עדי. פירשתי לעיל: **אִי דַעֲרֵא מַחִיק**, לפירוש ריב"ם שפירש כשממחק שמי פטמים יכר ו) שאין
כתוב עליו השתא קשה לישידי דיומא בין עדים לכתביה ולמחוק ליה והדר לכתוב אנתא סהדי וכו' דהשתא לא מני מחיק ליה לפי
שיהא נמחק שמי פטמים ויהא ניכר אבל לפי' רבי יוחא שאינו ניכר כיון שאין כתוב עליו כלום ומיהו עדיפא מניה משני דבלא
דיומא מני עבד בין סהדי לסהדי: **לִישְׁחִירָהּ**, מאן דלא גריס ליה ו) כבר דכמו כן אינו דומה נמחק בן שני ימים לנמחק בן שלשה:

וא"ת. והלא חזר הוא ומחוק את השטר ויפיו וחתמי סהדי. ומשני
אין דומה חתימה העדים שחתמו על המחוק שנמחק פטם אחת
לכתיבת השטר לכתוב על המחוק שמי פטמים ויהא ניכר הזיוף:
וַיִּמְחוּ דְלִמָּא שְׂדִי. בעל השטר דיומא כקלף במקום חתימת
העדים קודם שחתמו ומחוקו וחוזר
וכתב על כל הקלף ומחוקו כולו
וחתמו העדים כקלף שנמחק שמי
פטמים והשטר נכתב על המחוק
פטם אחת ופי הדר מחיק ליה כדי
לכתוב עליו זיוף הוה ליה נמחק שמי
פטמים כמו שנמחק מקום חתימת
העדים שמי פטמים: **אִלֵּיךְ נִמְחַק**
בְּפִיטָם. ואם ירלו מחק את המחוק
משונה במחיקה מן העליון לא
יחמומו: **עֵדוּ עַל הַמַּחֵק כֶּשֶׁר**.
אם מכירין לחתימתן או שהיה כתב
יוס' פסול. שמה מחק את השטר
כ"ו. נמחק אחר: **הוּא עַל הַמַּחֵק**
דְּסָה שמה מחק את השטר
והשטר נמחוק: **הַשַּׁמָּא נִמְי**. חוזר עוד ומחוק
ומיזיקי. א) ומקשינן והא אמרת אינו
דומה כו'. ומשני הני מילי היכא
דחתמי סהדי על המחוק כיון שיש
לני מניי מחקים בשטר אחד זה אלל
זה יכול להכיר מי נמחק יותר מחזירו:
לִמְחַקָּא דְהָא מְגִילָתָא. זה עב וזה
דק ומחוק של קלף עב אינו ניכר
כל כך: **וַיִּקְבַּל הַסֵּימָן יִישְׁוּהוּ צְבִי**
דִּינָא. שלח וקבל הסימא ישישו צבי
של עדיו ואחר כך נמחקו ונכתבו
בהיה מגילתא גופא ודמיייה: אית
פירמי דגרסינן דלא וגישהיה אמר
רבי ירמיה חוששין לז"ד טועין. ו) ולא היה
ידנו לדקדק כל כך כי א) להשהותו
להכשיר שטר פסול הלכך פסקוהו
למילתיה ופסלו כל שטר שעל המחוק
ועדיו על הנייר. ואית דלא גרסינן וגישהיה
וגרסי רבי ירמיה אמר חוששין לז"ד
טועין ואין נומנין לז' דלמות ולמחוק
וצמקוס תירוך רב הושעיא תירך
לדברי רבי מניא בן גמליאל. שאמר

הגהות הב"ח

(א) רש"ם ד"ה עדי וכו' כתב
ידם נמחקו אחר:
(ב) ד"ה את פטמי וכו' שלא
לעל ולקדק כל כך להשהותו
ויבאר להכשיר וכו' ומקום
שחירין דכ' ופועל כן מירך
ר' ירמיה ק: (א) תוב ד"ה
(ב) הקדס) גופא וכו' שילט
למחוס ירלו השטר מחוק שם
אחת: (ד) בא"ד ימחקנו וגם
ימחקו השטר שיהא על הנייר
וכי אלא שמתקן בין עד לעד
מקום שכתבו אנתא וכו'
דארבה ו: (א) בא"ד
ונמחק ויפיו או רחיל לפסול
ימח: (א) בא"ד שכל ק' ש
כרעו ביניהם. ניב ישינו
כשעדים מחוקים זו תחת זו
ואם אין העדים מחוקים זה תחת
זה אלל זה אחר זה כי נכשל
השטר וזה ספק שישטת בו
הסת דוה אין לחוש שיהא על הנייר
אנתא סהדי דלמה ישעו שטות
כזה כי והשטר כשר לע"פ שיה
ריוח וכתב בזהוה שיה
שכשור שימחו שטר לפני העד
דלא יועיל שיה כשלא הוא והעד
שעדים אחת אם לא שני עדים
חמוסם כתיבה שטר א"כ
הוליא טלוי כתיבת דו לא הכי
כשעל שטייה אחת לפירש"ם
כתיבה כתיבה אשירי
וכתיבתו זה תחת זה לא היה
יסול דלמות ג"כ דלמה ישעו
שטות כזה כי הדיה אם היו
השטר חתומים על הנייר שיה
מחוקין ו) שיטות מן השטר
ודיק: (א) בא"ד ומסתמא גייז
סומנין דברד כוה כנגד חתימה
בפחות. גייז (ב) שיטות למחוק
סהדי וכו' דליכא יותר מחוק
העד: (ח) בא"ד כן שני שיטות
בין עד לעד פסול דלמא יכתוב
שטר אחר לפני העד וכן
משמע לקמן ששני עדים שני
אבות מנטרפין להוליא ממון
שעל זיוף לומר שיכתוב
בשטר ליתנין חפוקי ממונא
מחושבר ללא סומנין כו"ל וי"ב
למחר אבל בלא לזרף ליה
למימר דיכתוב שטר לפני העד
כדי להוליא ממון עבד חלק מן
השטר על השעטת אף ליתא
דחא ק"כ כנגד השטר אף למחוק
אלא בשעטת ומינא דהשטר
אמנותא שטר פטומתא ו)
תמנין: (ט) בא"ד הוה אין
רגילות שיכתובו אנתא סהדי:
(י) בא"ד ונתה לא חקוי דשטר
אנתא סהדי: (א) בא"ד ליתן שטר
לחד שפיר: (ב) בא"ד וקשה
לפי רש"ם. ניב הוא פ"י שמתנו
התוס' בתחתית הענין:
(כ) בא"ד אנתא סהדי בין עד
לעד: (ג) בא"ד ועד איכא אנטו
בשופטני: (ד) בא"ד ימחו חלק
ודו דאי לית: (ה) ד"ה אי
עליף וכו' ניכר אע"פ שאין
כתוב עליו: (ו) ד"ה לשיטה
מאן דלא גרס ליה הרינו מושם
דכמו כן:

רבינו גרשום

ואם האמר. אמאי כשר האמאי
מלך לחזור ולמחוק כתיבת
השטר וחוזר וכתב מאי רביעי
הואיל העדים נמי חתימי על
המחק. אי לא מצי למיכר
דניכר הוא דאין דומה מקום
עדים שאינו נמחק אלא מעט
אחת למקום השטר שנמחק ב
נמי וכתב השטרא על גבי כתב
קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף
אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם
אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

א) בא"ד אמאי כשר האמאי מלך לחזור ולמחוק כתיבת השטר וחוזר וכתב מאי רביעי הואיל העדים נמי חתימי על המחוק. אי לא מצי למיכר דניכר הוא דאין דומה מקום עדים שאינו נמחק אלא מעט אחת למקום השטר שנמחק ב נמי וכתב השטרא על גבי כתב קמי דכתב השטר ונשל אותו קלף אושדיה דירוא ו) במקום עדים והדר כתיב השטר על אותו שטר שלא נמחק אלא פעם אחת וחתימו העדים במקום שהיה ריוח ונמחק ב פטמים ולפי שהשטר הוא כבר כתוב לא יכילו להחזיקו אם נמחק פעם

